En visa

denna långa vår

Var inte för snar att knoppas,
vår i vardande.
Man lever så länge man hoppas
och sedan får man se.
Var inte för snabb att grönska,
gren som ännu är bar.
Det skönaste är att önska
och ha det skönaste kvar.

Timmarna skrider, klockan klämtar,
dagarna går, jag väntar.

Vad knopparna månde gömma,
blod eller blåaste blått,
det kommer en att glömma
allt vad man hittills fått.
Den första blomman sänker
sitt huvud som för frost.
Den blanka solen blänker
som anade den rost.

Timmarna skrider, klockan klämtar,
dagarna går, jag väntar.

Jag sitter med skatteskrinet
jag fann under äppelträt,
dricker av ångestvinet,
tvekar att öppna det . . .
– Guld att väga och väga?
Höstlöv, gråsuggor, ben?
Det bästa vore att äga
den röda ädelsten.

Timmarna skrider, klockan klämtar,
dagarna går, jag väntar.

Gunnar Ekelöf